

Referat fra etatsstyringsmøtet med Arbeids- og velferdsdirektoratet 22. mars 2013

Tilstede fra Arbeids- og velferdsdirektoratet (AVdir): Joakim Lystad (arbeids- og velferdsdirektør), Ingunn Midttun Godal (direktør styringsstaben), Bjørn Gudbjørgrud (direktør tjenestelinjen), Erik Oftedal (direktør modernisering), Nina Aulie (IKT-direktør), Kjersti Monland (direktør ytelseslinjen), Ulrik S. Holmsen (økonomilinja).

Tilstede fra Arbeidsdepartementet (AD): Ulf Pedersen (ekspedisjonssjef), Rune Solberg (ekspedisjonssjef), Solgunn M. Tverfjell (avdelingsdirektør), Ellisiv Taraldset (avdelingsdirektør), Espen Opjordsmoen (avdelingsdirektør), Dagfinn J. Hansen (avdelingsdirektør), [redacted] (seniorrådgiver), [redacted] (seniorrådgiver/ref.) og [redacted] (seniorrådgiver/ref.).

Tilstede fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet (BLD): Margaret Sandvik (avdelingsdirektør) og [redacted] (rådgiver).

Sak 1: Arbeidsdepartementets og Barne- likestillings- og inkluderingsdepartementets overordnede vurdering av etatens måloppnåelse for 3. tertial og for 2012 samlet.

Arbeidsdepartementet (AD) ga innledningsvis uttrykk for at årsrapporten for 2012 er omfattende. Det følger av at også tildelingsbrevet har til dels omfattende krav til rapportering, særlig gjelder det for årsrapporten. Det er derfor et betydelig arbeid som er lagt ned i direktoratet i fm. årsrapporteringen.

Etter departementets vurdering er det et fornuftig grep å disponere rapporten mer i retning av de forslag til struktur som Finansdepartementet nå har ute på høring. Det gjør også rapporten mer lesevennlig. Samlet sett anses rapporteringen å være bedre enn tidligere år. Særlig viktig er at virksomhetsrapporten nå i økende grad har innarbeidet analyser av utfordringer og tiltak. Dette er tydeligst knyttet til oppfølging av brukere og IKT-moderniseringen. Det er imidlertid fortsatt behov for å videreutvikle dette, da omtalen på dette området er mer mangelfull knyttet til ytelsesforvaltningen og tilnærmet fraværende for hjelpemiddelområdet og økonomiforvaltningen.

Den fortsatt største utfordringen for virksomhetsrapporteringen er å få innarbeidet gode analyser knyttet til framtidsutsikter, risiko og det samlede utfordringsbildet for etaten, jf. også Finansdepartementets forslag om eget punkt om framtidsutsikter i ny struktur for årsrapport. Risikomatrisen som presenteres er snart ett år gammel og kommenteres heller ikke utstrakt grad. På enkelte områder er det også vanskelig å få et godt grep om hvordan direktoratet vurderer status for feltet. Eksempelvis gjelder dette for omtalen av regnskap og økonomiforvaltning i etaten og for arbeidet med kvalitetssystemet.

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet (BLD) delte vurderingen av at rapporten samlet sett er god. De pekte imidlertid på at rapporteringen også bør fange opp større saker

som har oppstått i løpet av året, selv om de ikke står omtalt i tildelingsbrevet. Et eksempel er surrogati, der direktoratet etter BLDs vurdering har jobbet godt og gitt gode innspill. BLD etterlyste også noe mer drøftinger av kjønnsdimensjonen og mangfoldsperspektivet i rapportens ulike analyser og statistikkoversikter.

AD ga deretter en overordnet tilbakemelding på resultatene for 2012. Det store bildet er at det har skjedd mye bra i 2012 og at etaten er i god utvikling. Det er positivt at resultatene – dokumentert med løpende statistikk – er i god utvikling. Omfanget av oppfølgingsaktivitetene øker for flere grupper. Antallet som har gjennomgått en arbeidsevnevurdering har økt, og samtidig har direktoratet fokus på at metodikken kan utnyttes bedre. Etatens økte oppmerksomhet og innsats knyttet til å bedre kapasitet og kvalitet i ytelsesforvaltningen, ble også løftet frem som positivt. På tross av høyere fokus på kvalitet og kontroller, har etaten også færre ubehandlede saker i 2012 sammenlignet med 2011.

Departementet ga uttrykk for bekymring knyttet til resultatene for overgang til arbeid, både for ordinære arbeidssøkere og for personer med nedsatt arbeidsevne. For førstnevnte går resultatene noe ned, mens de for personer med nedsatt arbeidsevne ligger stabilt og relativt lavt. Dette skjer til tross for at arbeidsmarkedet er godt, økt oppfølging av personer som står utenfor arbeidsmarkedet og fokus på *Arbeid først* gjennom virksomhetsstrategien, samt tiltak som økt arbeidsmarkedskompetanse hos etatens ansatte. Direktoratets resonnement knyttet til resultatene for overgang til arbeid, gjengis under punkt 3 nedenfor.

Departementet understreket videre viktigheten av arbeidet med *Plan for oppfølging* som skal bidra til å belyse status og hva som er de største utfordringene i oppfølgingsarbeidet. Dette skal danne grunnlag for en strategisk dialog med departementet. Etter departementets vurdering er det viktig at direktoratet i løpet av 2013 ferdigstiller arbeidet med planen i hensiktsmessig dialog med departement, jf. også krav i tildelingsbrevet for 2013.

BLD ga ros for den positive utviklingen i etatens resultater, men uttrykte bekymring for at det fortsatt er store avvik på bidragsområdet. BLD ba om å bli orientert når direktoratet planlegger endring i normtidskravene og varslet at de ville innkalle til et eget særmøte om barnebidrag. BLD understreket også behovet for pålitelige tall for uttak av fedrekvote og vil invitere direktoratet til en nærmere drøfting av hvilken statistikk foreldrepengeregisteret kan gi. BLD etterlyste rapportering knyttet til universell utforming, og likestillings- og ikke-diskrimineringsperspektivet i etaten (ARP).

Det er behov for å ettersende noe rapportering ihht krav fra TB2012. AD kommer tilbake til dette i eget brev.

Sak 2: Arbeids- og velferdsdirektørens overordnede vurdering av resultatene for 2012. Hva er direktørens vurdering av risikobildet og de største utfordringene etaten har fremover, spesielt knyttet til utviklings- og moderniseringsarbeidet.

Direktøren viste til at Arbeids- og velferdsetaten har gjennomgående bedre resultater sammenlignet med i fjor. Dette gjelder både for brukeroppfølgingen, ytelsesområdet og brukervurderinger. Dette til tross for at 2012 også har vært preget av en omorganiseringsprosess i direktoratet og etaten.

Etter direktørens vurdering er arbeids- og velferdsforvaltningens største utfordringer fremover knyttet til:

- ♦ Økt overgang til arbeid for de som står varig og midlertidig utenfor arbeidslivet. Det er fortsatt utfordringer i brukeroppfølgningen knyttet til ventetider, kvalitet i brukermøtene, kvalitet i tiltak og å måle effekter av oppfølgingsarbeidet.
- ♦ Spesialisering av ytelsesforvaltningen er startet og fortsetter i 2013.
- ♦ Kvaliteten i saksbehandlingen og saksbehandlingstider på utlandsområdet og enkelte av familieytelsene skal forbedres.
- ♦ Oppfølging av 22. juli-kommisjonens anbefalinger for å utvikle sikkerhets- og beredskapsarbeidet og NAV som organisasjon.

Direktøren fremhevet som den største utfordringen fremover å balansere summen av drift, endrings- og utviklingsarbeid og modernisering i parallell. Ifølge direktøren er det risiko for at omfanget av utviklings- og omstillingsaktivitetene i etaten vil gå utover måloppnåelsen på løpende drift. Dette er særlig knyttet til:

- ♦ Første del av spesialiseringen av ytelsesforvaltningen starter i 2013. I en overgangsfase kan dette medføre risiko for redusert produksjonskapasitet i ytelsesforvaltningen.
- ♦ Uførereformen innebærer store endringer både i systemløsninger, lovgrunnlag og saksbehandlingsprosesser. Oppgaven er krevende og kan innebære risiko for manglende løsning, jf. også punkt 4. Arbeidet krever avklaringer fra AD.
- ♦ Produksjonen i moderniseringsprogrammet og endring av innhold i leveranse 1, jf. også punkt 4.

Sentrale utfordringer knyttet til utviklings- og moderniseringsarbeidet fremover er ifølge direktøren:

- ♦ Styringslinjenes evne til å være gode premissgiver inn mot leveransene fra moderniseringsarbeidet samt etatens evne til å motta nye løsninger - i første omgang fra leveranse 1 høsten 2013.
- ♦ Summen av strategiske utviklingsprosjekter (uførereformen, alderspensjon 2016, E-DAG inkludert nytt Aa-register, sykepenger, tilbakekreving) og å se disse i sammenheng med moderniseringsprogrammet.
- ♦ Mestrehelheten i etatens utviklingsportefølje og avhengighetene mellom disse.

Direktoratet fremhevet at totalsummen av modernisering, strategiske utviklingsprosjekter og fortsatt gradvis forbedring av driften vil være svært krevende de neste fem årene, og det vil bli behov for å prioritere strengt mellom ulike utviklingsprosjekter selv om disse hver for seg er godt begrunnet.

Departementet pekte på at der hvor det er behov for avklaringer fra departementet, må dette reises presist og i god tid. Det gjelder ikke minst på regelverksområdet, da det tar tid fra en problemstilling er identifisert til en lov eller forskrift eventuelt kan bli endret. Departementet pekte videre på betydningen av å avdekke så tidlig som mulig eventuelle konsekvenser for løpende produksjon, eksempelvis midlertidig produksjonsdropp som følge av spesialiseringen av forvaltningsenhetene. Departementet pekte på at det ville være behov for en god og åpen dialog mellom departementet og direktoratet om det utfordringsbildet som direktoratet nå skisserer. Departementet understreket videre at det brede utfordringsbildet også må inkludere strategier knyttet til "Arbeid først", selv om det i liten grad er IKT-relaterte utviklingsprosjekter knyttet til dette. "Arbeid først" er fortsatt en høyt prioritert oppgave, og det er viktig at også dette gis nødvendig prioritet i direktoratet og i det løpende forbedringsarbeidet.

Sak 3: Direktoratets vurdering av oppnådde resultater i 2012, utfordringer videre og tiltak på følgende områder:

- ♦ **Oppfølging av brukere og oppnådde resultater i forhold til overgang til arbeid, herunder også resultater og utfordringer videre med jobbstrategien for personer med nedsatt funksjonsevne**

Direktoratet viste til at det følges opp flere brukere, og at de følges opp hyppigere og på bedre måter. Det er imidlertid rom for forbedring knyttet til å øke overgangen til arbeid, forebygge sykefravær for å redusere inngangen til AAP og uføre, og særlig intensivt oppfølging av ungdom. Hovedgrepene som tas er knyttet til markedsarbeid, veiledning, arbeidsrettet brukeroppfølging og kvalitetsutvikling.

Når det gjelder overgang til arbeid for arbeidssøkere, ligger etaten et stykke under måltallet på 65 pst. Direktoratet uttrykte tvil ift om måltallet kunne nås i 2013. For personer med nedsatt arbeidsevne ligger etaten bedre an. Det ble fremhevet tre mulige forklaringer på lav overgang til arbeid for arbeidssøkere:

- ♦ Oppfølgingsforklaringen (manglende oppfølging og markedsarbeid)
- ♦ Arbeidsmarkedsforklaringen (stramt arbeidsmarked, krevende å formidle de resterende ledige, antas å ha en betydelig mismatch ift krav i arbeidsmarkedet)
- ♦ Brukersammensetningsforklaringen (mange ordinære arbeidssøkere har store helseutfordringer som ikke er avdekket)

Det er samlet sett behov for analyser for å få kunnskap om effekten av de ulike forklaringene. Når det gjelder personer med nedsatt arbeidsevne trekker overgang til uføre for tidligere TU-mottakere, tallene ned. Departementet hadde ingen merknader til de vurderingene som ble gjort i møtet knyttet til overgang til arbeid, men pekte på at den typen vurderinger/analyser også bør inngå i virksomhetsrapporten. Det er også ønskelig å få mer kunnskap om hvilke faktorer som er av størst betydning, noe som ikke minst vil være viktig for å kunne utvikle gode og treffsikre tiltak/virkemidler.

For å øke overgangen til arbeid vil etaten fortsatt prioritere økt arbeidsmarkedskompetanse. Det skal også fokuseres på kravene til å være reell arbeidssøker, markedsarbeidet, tiltaksarbeidet og økt kvalitet i oppfølgingsarbeidet. Direktoratet viste til at de store innføringsløpene knyttet til "Arbeid først" i 2013 er standard for arbeidsrettet brukeroppfølging, veiledningsplattform, innsynstjenester (modernisering), kompetanseheving og kvalitetsmåling av arbeidsevnevurderinger.

Når det gjelder ungdom, viste direktoratet til at denne gruppen har korte ledighetsperioder og at de er høyest prioritert for arbeidsmarkedstiltak. En del ungdom bør imidlertid i utdanning istedenfor tiltak, ettersom det er stadig mindre etterspørsel etter ufaglært arbeidskraft. Dette er en oppgave etaten ikke kan løse alene.

Gjennomsnittlig varighet på avsluttede sykefraværstilfeller har gått ned fra 4. kvartal 2010 til samme periode 2011. Direktoratet viste til at dette er et viktig mål fordi de som går ut sykepengeperioden i stor grad går over på AAP. Når det gjelder sykefraværsoppfølgingen i 2012 er det en positiv utvikling. Blant annet har etaten god måloppnåelse på dialogmøte 2. Direktoratet pekte på at dette er sent i et sykefraværsløp. For å redusere sykefraværet vil etaten fortsette å prioritere det nye sykefraværsregimet. Videre skal det prioriteres å komme

tidligere inn i sykefraværsforløpet, se på sykmeldernes praksis og innholdet i dialogmøtene og fokusere på samarbeidet med helsesiden.

Direktoratet pekte på at det er krevende å håndtere det store volumet av tidligere konverterte fra attføringspenger, rehabiliteringspenger og TU som fortsatt har AAP (om lag 71 000 per februar 2013). Dette også sett i lys av at det er strenge krav til hva som skal være prøvd før en ev. uførepensjon tilstås. En betydelig andel av de tidligere TU-mottakerne har likevel overgang til uførepensjon. Departementet er åpen for å ha en dialog med direktoratet knyttet til håndteringen av denne problemstillingen, dersom direktoratet kommer til at det er behov for å gjennomføre tiltak som bør forankres i departementet.

Departementet spurte hvordan direktoratet vil bruke funnene fra Helsetilsynet knyttet til ”Kommunenes behandling av søknader om økonomisk stønad fra personer med forsørgeransvar for barn”. Direktoratet svarte at opplæring og endringene i rundskrivet er viktige tiltak som forhåpentligvis vil føre til forbedringer. Departementet spurte om direktoratet har inntrykk av om avvikene er knyttet til manglende oppfølging av barnefamiliene eller om det i hovedsak er mangel på dokumentasjon av aktiviteten. Direktoratet svarte at man ikke vet hva som er viktigst. Departementet understreket at det er viktig at AVdir følger opp resultatene fra det landsomfattende tilsynet på egnet måte.

Sak 3 forts.

- ♦ **Ytelsesforvaltningen, herunder også i NAV Internasjonalt;**
 - ♦ **Utvikling i saksbehandlingstider**
 - ♦ **Kvalitetssystemet og kvalitetsundersøkelsene**
 - ♦ **Feilutbetalingsområdet, herunder arbeidet med trygdesvindler**

Direktoratet redegjorde innledningsvis for at saksbehandlingstidene i hovedsak er under kontroll. En økende andel av sakene behandles innenfor normert tid. Resultatene for andel saker som behandles innen normert tid viser måloppnåelse for alle ytelser samlet. For de fleste områder er det bedring i løpet av året eller stabilitet som preger utviklingen. Men variasjonen er stor: fra en andel på 61 pst. for saker som gjelder eneforsørger til 96 pst. for grunn- og hjelpestønad i desember 2012. For noen områder er det også store sesongmessige variasjoner. Siste år er antallet saker til behandling redusert med 16 pst. i løpet av 2012. Direktoratet pekte på at dette gir et godt utgangspunkt for arbeidet med spesialiseringen av forvaltningsenhetene.

Departementet stilte spørsmål ved om spesialiseringen av forvaltningsenhetene medførte risiko for produksjonsdropp i 2013. Direktoratet svarte at det ikke er indikasjoner per nå på redusert produksjon. Så langt i 2013 har den positive utviklingen fra 2012 fortsatt. Direktoratet understreket at man har bedre og raskere tilgang på styringsinformasjon nå enn man hadde tidligere, og at man derfor også vil registrere en eventuell reduksjon i produksjonen raskere.

Det er likevel fortsatt utfordringer knyttet til ytelsesforvaltningen i etaten. Det er enkeltområder der resultatene er for lave eller svært varierende. Uføreamrådet har gjennomgående lav måloppnåelse, og det er store variasjoner mellom enhetene. Ifølge direktoratet skyldes det nedbygging av gamle restanser og en høy saksinngang. I tillegg fremmes en betydelig del av kravene om uførepensjon uten at søkerens arbeidsevne er avklart. Slik søknad kan ikke innvilges og heller ikke avslås. Lav måloppnåelse i enhetene blir fulgt opp fra styringsenhetene. Rutinene for hvordan sakene skal behandles er presisert. Departementet understreket at dersom rutinegjennomgangen medførte at direktoratet måtte

stramme inn praksisen ved enkelte forvaltningsenheter, bør departementet varsles i god tid. Det ble bl.a. vist til praksisendringen for innvilgelse av dagpenger under permittering.

For enkelte av familieytelsene er det fortsatt lav måloppnåelse. På områder som foreldrepenger og kontantstøtte er måloppnåelsen bl.a. påvirket av at mange sender inn søknad for tidlig, dvs. før det er mulig å gi riktige opplysninger om henholdsvis inntekt og barnehageopptak. Direktoratets tiltak er å bedre informasjonen om hvilke muligheter regelverket gir, når det er rett tid for å søke og hvilken dokumentasjon som må leveres samtidig med at søknaden fremmes. Barnebidrag er fremdeles et område med manglende måloppnåelse. I desember ble ny, utvidet bidragskalkulator som øker muligheten for å beregne barnebidraget selv, ferdigstilt. Sammen med bedre informasjon, er målet at flere avtaler skal inngås privat. Bidragsområdet spesialiseres til høsten.

Ved NAV Internasjonalt registreres det bedring. Andel saker behandlet innenfor normert tid har økt fra 37 pst. ved årets begynnelse til 59 pst. i desember (uføre unntatt – egen nedbyggingsplan for restanser ufore de neste to årene). Produksjonen har økt for 9 av 13 ytelser i forhold til samme tid i fjor. Antall saker til behandling og antall saker over ytre grense går ned. Målet er nådd på blankett U1 (E301). Saksmengden totalt er fortsatt økende. Rutine for oppfølging av sykmeldte som oppholder seg i bostedsland er under implementering. Tiltak og mål beskrevet i brev av 30. mars og 7. september 2012 følges. Områdets ressursstyrkning er forlenget fra 2012 og innsatsen kan derfor fortsette i 2013.

Når det gjelder kvalitet i saksbehandlingen, ga direktoratet uttrykk for at kombinasjonen av saksbehandlingsstandarder, nøkkelkontroller og kvalitetsundersøkelser samlet sett ser ut til å gi god effekt. I 2012 ble det etablert saksbehandlingsstandarder for ni ytelsesområder. Nye standarder som kommer er dagpenger (for ny søknad og for dagpenger under permittering) og for revurdering av bidragsforskudd. Den økte oppmerksomheten på kvalitet gjennom kvalitetsstandarder, nøkkelkontroller og stikkprøvekontroller har medført noe ekstra arbeidsbelastning i forvaltningsenhetene. Det vurderes likevel som fornuftig ressursbruk.

Det gjennomføres nå systematiske kvalitetsmålinger på fire ytelser: alderspensjon, AAP, barnebidrag og ytelser til enslige forsørgere. Ifølge direktoratet er resultatene jevnt over gode, men må tolkes med en viss varsomhet. Resultatene er bare statistisk signifikante på årsbasis.

Når det gjelder ytelser til revurdering registreres det en mindre nedgang gjennom året for antall saker til revurdering samt for saldoen på observasjonskontoen. Målet om at produksjonen skal være lik inngangen av saker er nådd. Ifølge direktoratet har en bedre oversikt over feltet nå. De største sakene og de som står i fare for foreldelse prioriteres. Det er likevel fortsatt utfordringer knyttet til et høyt antall saker og høy gjeld. Departementet ga uttrykk for at selve størrelsen på observasjonskontoen ikke var avgjørende, så lenge etaten arbeidet godt med avdekking av misbruk, feilutbetalinger og god produksjon knyttet til ytelser til revurdering.

Departementet og direktoratet drøftet deretter Probas mørketallsundersøkelse av trygdemisbruk. I rapporten anbefaler Proba bl.a. at erfaringene fra kontrollarbeidet kan utnyttes bedre for å få mer kunnskap om risiko og i neste omgang mer effektiv kontroll. Departementet har i tildelingsbrevet for 2013 bedt direktoratet om å utarbeide en redegjørelse for status og videre innsats i arbeidet med trygdesvindler, blant annet i lys av resultatene fra Probas undersøkelse. Både departementet og direktoratet var innstilt på å ha videre dialog om dette når redegjørelsen foreligger.

Sak 4: Moderniseringsarbeidet - status og utfordringer

Direktoratet viste til at replanleggingen av leveranse 1 høsten 2012 innebærer at man vil gjennomføre 95 pst. av det som var opprinnelig planlagt. Resten flyttes til leveranse 2. Direktoratet viste også til at leveranse 1 har blitt 58 mill. kroner dyrere enn planlagt. Videre ble det påpekt at detaljering av innhold i leveranse 2-4 og ytterligere arbeid for økt effektivitet i programmet, vil gi et godt plangrunnlag for resten av prosjekt 1. Oppstartsperioden har vært nødvendig for å etablere et så stort program, og reestimeringen ga nødvendig trygghet for at Prosjekt 1 kan gjennomføres innenfor P50.

Departementet ba direktoratet utdype eventuelle konsekvenser av forsinkelsen, herunder om det vil påvirke innføringen av uførereformen i 2015. Direktoratet viste til at innføringen av uførereformen er premiss for planleggingen og at forsinkelsen i leveranse 1 ikke i seg selv skal påvirke iverksettelsen av reformen. Direktoratet viste imidlertid til at planleggingen av uførereformen avdekker endringsbehov og avhengigheter i andre deler av systemporteføljen som anses som meget krevende. De neste sprintene vil gi et klarere bilde av produktivitetsutviklingen og det vil også bli tydeligere om det er behov for omprioriteringer i utviklingsaktivitetene. Programmet har nå fullt fokus på tiltak som øker produktiviteten i leveranse 1. Departementet pekte på at det er viktig at direktoratet er tydelig på risiko, men at det samtidig også orienteres om hvilke tiltak som er iverksatt for å håndtere risikoen og at direktoratet er eksplisitte på hvilke tiltak som eventuelt trenger forankring i departementet.

BLD pekte på at departementet ikke har mulighet til å være like tett på moderniseringsarbeidet som AD, og er derfor avhengig av å bli trukket inn når det oppstår spørsmål som berører BLDs områder.

Sak 5: Regnskap og økonomiforvaltning, status og utfordringer i arbeidet med å bedre regnskapskvaliteten i etaten

AD påpekte innledningsvis at årsrapporten var noe upresis og lite utfyllende når det gjaldt å beskrive status, utfordringer og planlagte tiltak innen økonomiforvaltning og regnskap. Etter ADs vurdering gir ikke årsrapporten på dette punktet god nok informasjon om hva som er utfordringene med regnskapet, hvor etaten har blitt bedre, eller hva som det nå er viktigst å gjøre noe med. Departementet vil komme tilbake til dette i eget brev til direktoratet i etterkant av møtet.

Direktoratet redegjorde deretter kort for ambisjonene for økonomiforvaltningen frem mot 2015, dvs. at utbetalingen til brukere skjer korrekt og til rett tid, at etatens samlede regnskap avlegges i tråd med regelverkskrav, at det er riktig fordeling og oppfølging av tildelte midler i etaten og at økonomiforvaltningen bidrar til videreutvikling og modernisering av økonomiforvaltningen. Arbeidet er forankret i plan for utvikling og kvalitetssikring av etatens økonomiforvaltning 2011-2015 av desember 2011 og aktivitetsplan med tiltak av 2011 og 2012.

Direktorater arbeider per nå med følgende hovedgrep for å forbedre økonomiforvaltningen:

- ♦ *Følge felles og tydelige krav til kvalitet og like arbeidsprosesser*

Arbeidet følger plan. Kvalitetssystemet har utarbeidet arbeidsstandarder for flere ytelser.

Metode for regnskapsanalyser er ferdigstilt.

- ♦ *Løse forvaltningsoppgaver i robuste miljøer*

- ♦ Økonomisystemer - Pågående aktiviteter er arbeidet med ny kontoplan 2014, eFaktura og avstemmingsprosjektet.
- ♦ Modernisering - Økonomiforvaltningen er involvert i alle relevante prosesser i MOD for å sikre at økonomireglerkrets krav ivaretas i de nye systemløsningene.
- ♦ Organisasjon - Pågår prosjekt med mål om at ansvaret for økonomiområdet knyttet til ytelser og stønad skal ligge i Økonomiavdelingen fra 2013. Oppgaver og ressurser overføres i 1. halvår 2013.

Sak 6: Riksrevisjonssaker, en redegjørelse om etatens arbeid for å følge opp Riksrevisjonens merknader

Direktoratet redegjorde kort for hvordan direktoratet følger opp saker fra Riksrevisjonen. Et eget revisjonsbasert verktøy sammenstiller merknader både fra Riksrevisjonen og Internrevisjonen og gir bedre oversikt og sporbarhet i arbeidet med merknadene. Før 2012-tiltakene er lagt inn, står etaten med 51 åpne riksrevisjonsmerknader. 2012- revisjonen ga mange tiltak på enkelte områder, mens andre områder har færre funn eller mer overordnede tiltak. Direktoratet karakteriserer dialogen med Riksrevisjonen som god.

Direktoratet viste til at merknader knyttet til arbeidsmarkedstiltakene og organiseringen av utenlandsområdet også vil komme til departementet.

Departementet tok redegjørelsen til etterretning, jf. også omtalen av behovet for etterrapportering under sak 1.

Sak 7: Status for utvikling og tiltak i etatens interne sykefravær

Direktoratet redegjorde kort for utviklingen i det interne sykefraværet i etaten. Sykefraværet for 2012 vil være på nivå med 2011 og 2010, dvs. et gjennomsnitt for året på knappe 8 pst. At sykefraværet har holdt seg stabilt på dette relativt høye nivået, er bekymringsfullt. Overordnet handlingsplan for etatens interne IA-arbeid gjeldende for perioden 2011-2013, har som måltall at sykefraværet ikke skal overstige 6,7 pst. Direktoratet redegjorde deretter kort for sykefraværprosjektet som startet opp høsten 2012 for å styrke nærværs- og HMS-arbeidet i etaten. Prosjektet skal både arbeide med å forebygge sykefravær og styrke oppfølgingen av sykmeldte. Direktoratet understreket at det er viktig å være et eksempel til etterfølgelse når det gjelder sykefravær.

Departementet ga sin støtte til at systematisk sykefraværsoppfølging og nærværarbeid har høyt fokus og understreket betydningen av over tid å kunne se varige resultater når det gjelder redusert sykefravær i etaten.

Sak 8: Eventuelt

Det var ingen saker under eventuelt.